

nesker ude i den danske befolkning, der ikke har det, og de vil nok hellere have en seddel på døren, indtil fejlen er rettet. Og hvis vedkommende ikke retter fejlen, bliver døren ikke åbnet igen. Så er det et broddent kar, som vi godt kan undvære.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu tror jeg såmænd ikke, det var bevidst, at hr. Keld Albrechtsen undlod at svare på mit spørgsmål om retssikkerheden, men mener Enhedslisten og hr. Keld Albrechtsen ikke, at det er betænkeligt, når der er forskellige former for retssikkerhed inden for de forskellige fagministerier?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Men hensyn til det sidste spørgsmål er vi naturligvis i Enhedslisten meget opmærksomme på retssikkerheden også i den her sag.

Vi har ikke i den formulering af lovforslaget, som ligger her, kunnet se noget, som kan være et problem for retssikkerheden. Det må jeg sige.

Jeg ved ikke, hvad hr. Kirk kan tænke på i den forbindelse, for det, der jo bare er tale om, er, at man oplyser, at noget, som ikke har været i orden, ja, det har altså ikke været i orden. Når det er rettet, kommer der en oplysning om, at det er rettet. Hvordan det skulle kunne give noget egentligt problem for retssikkerheden, det har jeg lidt svært ved at se.

Med hensyn til fru Annie Lunde Hansens forståelse af det med at lukke virksomheder, så må jeg indrømme, at jeg ikke rigtig forstår CD's tankegang. Hvis CD's tankegang er, at vi skal lukke virksomheden hver gang, der er en fejl, som ellers kunne give anledning til offentliggørelse – efter det forslag, der ligger her – så ville vi altså komme til at lukke et fortlivende stort antal virksomheder meget ofte.

Jeg kan slet ikke forestille mig, at det kan være CD's idé. Derfor må CD's virkelige idé formentlig være, at der ikke skal ske noget. Men o.k., det kan være, jeg tager fejl, og at CD's politik er, at vi altså nu skal til at lukke virksomheder på samlebånd og for alvor til at lukke ned. Nu skal den store kødhammer altså til at falde.

Dusinvis af bagerier, restaurationer osv. skal lukkes på stribe. Det må være konsekvensen af CD's synspunkt, ellers hænger det ikke sammen. Men jeg må bare sige, at jeg simpelt hen ikke forstår det.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg håber da, at det her drejer sig om fødevarer og sunde fødevarer hos bagere, slagtere og på restauranter, og hvor det ellers er.

For mig drejer det sig ikke om at lukke nogle butikker, men det drejer sig om, at hvis ikke de brodne kar retter sig efter de direktiver, de får, og den rådgivning, de får, jamen så er der da kun én vej. Vi kan da ikke blive ved med at æde skidt eller købe skidt i deres butikker. Så må man da lukke biksen på et tidspunkt, hvis ikke vedkommende vil leve op til direktiver og påbud, og hvad de ellers får at vide. Jamen jeg kan ikke se, at jeg skulle holde hånden over nogen ved det, tværtimod.

Jeg ser gerne, at man tager imod rådgivning, og jeg ser gerne, at tingene bliver rettet, og det får man en respit til at gøre, når kontrolmyndighederne kommer ud. Men man har også en egen kontrol til selv at se, om ens ting er i orden i de virksomheder. Selv en bager ved udmærket godt, om der er kakerlakker i hans bageri, og han kan risikere at få det i franskrødet. På restauranterne ved man også, hvad der kan ske, hvis ikke de vasker deres hænder osv. Så altså alt det dér ved de godt selv.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Det er selvfølgelig meget betænkeligt at afbryde en engageret debat med en enkelt faktuel oplysning, men det vover jeg altså alligevel.

Det er da klart, at hvis der er butikker eller virksomheder, der er af en sådan art som den, fru Annie Lunde Hansen her beskriver, så bliver de lukket. Det er lovgivningen på det her område. Det er slet ikke det, vi diskuterer.

Vi diskuterer lige præcist det mellemområde, som flere af ordførerne har været inde på. Men der skulle jo nødvendigvis brede sig den opfattelse, at vi bare troede, at vi klarede det her ved offentliggørelse. Nej, vi lukker selvfølgelig butikker, der har hygiejneforhold som dem, der er tale om i de beskrivelser, fru Annie Lunde Hansen har givet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg synes, at vi i udvalget skulle prøve at få beskrevet det, som ministeren betegner som et mellemområde, for det kunne jo være, at det kunne bringe CD nærmere til os andre.